

Quetzalcoatl

Azaghal

Tyhjän taivaan alle
Alkumeren autiolle rannalle
Vain pöly liikkuu yllä raunioiden
Vain pimeys enää hengittää

Ympyrä on sulkeutunut
Palaan takaisin alkuun
Missä jumalat ovat syntyneet
Missä alkumyrskyt ikuisesti raivoavat

Savuava peili, sulkakäärme
Puhalla tuulesi polttava raunioiden ylle
Luunkerääjä, tuhonluoja
Nosta minut tuhkasta, uudelleen rakenna

Elementit kutsuu luokseen
Tuli, vesi, ilma ja maa
Luunsirpale kerrallaan
Jäisellä tulellaan korventaa

Maan mudasta, elämän muistosta
Kivusta ja kaipuusta
Vihasta tuulen kantamasta
Hän muokkaa ihmisen kuvakseen